

отъ Цариградъ докарвахъ пѣши и конни войски съ топове а числото на вѣтрѣшнитѣ баши-бозуци всѣки часъ се умножаваше. Адилъ паша съ подчиненитѣ нему заповѣдници Хафѣза и Селями потеглихъ противъ Панагюрище отъ югъ, а пакъ друга войска отиваше къмъ Сръдняя гора отъ къмъ Севѣро-Западъ изъ Софія прѣзъ Златица. Хасанъ паша, повиканъ изъ Нишъ, тръгна отъ Софія направо по шосето прѣзъ Траяновитѣ врата за Татаръ-Пазарджикъ. Явно е, че възстанниците нищо немѳжахъ да направятъ противъ тѣзи съсръдоточавани дѣйствия на редовнитѣ войски.

Адилъ и Хафѣзъ най напрѣдъ распѣдихъ възстанниците отъ Стрѣлча и като имаха постоянни битки съ тѣхъ упѣтихъ се право за Панагюрище. Въ Петѣкъ на 12 Маия (н. к.) Турцитѣ които бѣхъ единъ полкъ пѣхста, 1500 бишибозуци съ три топа, воювахъ противъ 150 възстанници при «Балабановий лѣсъ» и ги принудихъ да отетѣпятъ. До самото Панагюрище стана нова битка, въ която възстанниците гърмѣхъ съ тѣхнитѣ дървени топове; но подиръ единъ бой, който трая 1 1/2 часъ тѣ се принудихъ да се откажатъ отъ надѣждата че ще увардятъ отечеството си и тѣй оставихъ своитѣ обкопи. Тогазъ подъ заповѣдничеството на Хафѣзъ-паша захвана се ужасното бомбардиране на градътъ. Турцитѣ събориха двѣтъ църкви, двѣтъ мъжки училища и всичкитѣ по-голѣми и по-хубави къщи, безъ да имаше нѣкой да имъ се противи; защото четитѣ продължавахъ да се биятъ съ башибозуцитѣ и отидохъ съ множество народъ въ горитѣ. Презъ ноцъта побѣдителитѣ влѣзохъ въ градътъ и захва-